

ODVETNIŠKA PISARNA

Uredništvo in upravništvo:
Wildenrainerjeva ul. 15/III.
Dopisi morajo biti podpisani
in frankovani.

GLASILO ODVETNIŠKEGA IN
NOTARSKEGA URADNIŠTVA
V SLOVENIJI.

— Izhaja vsak mesec. —
Naročnina stane za celo
leto 24 dinarjev. — Po-
samezna številka 2 dinarja.

Štev. 3. 4

V Mariboru, mesca marca 1922.

Leto IX.

Mezdno gibanje.

Junija mesca 1921 sporazumelo se je „Društvo odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja“ z gg. šefi, da dobivajo od 1. junija 1921 koncipijenti in izurjeni pisarnovodje mesečno 3600 K, perfekte strojepiske 1800 K. Te plače so bile minimalne, ne pa maksimalne, kajti maksimalne plače ni možno določiti, ker vse pisarne ne donajajo enakih dohodkov. Draginja pa je med tem časom od dneva do dneva naraščala in je vsled tega društvo zahtevalo na občnem zboru dne 1. oktobra 1921 povišanje plač. Tako so se junija meseca določene plače povišale za prvo kategorijo na 4000 K in za drugo na 2000 K in to kot minimalne plače. Draginja pa je vedno naraščala in to so vpoštevali nekateri šefi in so plače zvišali prostovoljno prvi kategoriji sukcesivno na 5000 K in drugi kategoriji na 2400 do 2500 K, slednje že z ozirom tudi na naš poziv v „Odvetniški pisarni“ od januarja mesca t. l.

Naše društvo, kakor tudi celjsko ste mislili s tem pozivom doseči zboljšanje plač brez posebnega boja s šefi, a smo se varali. Kakor navadno, tako je tudi ta prijazen migljaj od naše strani zadel pri večini šefov na gluha ušesa.

Ce pomislimo, da smo lahko junija meseca kupili gotove neobhodno potrebne količine življenjskih potrebščin za 408 K in da so te potrebščine stale februarja mesca t. l. 693 K, da znaša tedaj naraščaj draginje v odstotkih 70%, je pač čisto jasno, da uradništvo s sedanjimi prejemki nikakor ne more več shajati, ker mu za obleko in obuvalo ne ostane niti fičnik, vendar pa ne more hoditi niti boso niti raztrgano v urad in na sodnijo. Črkostavci dobivajo tedenske plače in sicer najmlajši 830 K, starejši stavci pa od 1000 do 1200 K brez nadurnega dela. Cevljarski pomočniki dobivajo tedensko 600 do 800 K in krojaški pomočniki 700—900 K. Iz tega je razvidno, da so vsi stanovi povprečno boljše plačani kot mi.

Moramo odkrito reči in priznati, da smo se zelo začudili našim gg. šefom, da niso prostovoljno vpoštevali sedanje draginje in zvišali svojemu uradništvu plače in to tudi že z ozirom na poziv „Odvetniške pisarne“ od januarja mesca t. l., kakor tudi z ozirom na tozadevno zborovanje našega društva in okrožnico z dne 27. februarja 1922. Izgovorjanje, da še ni nov odvetniški in notarski tarif v veljavi, za nas pač ne more biti odločilno in merodajno. Gg. šefi so imeli dovolj časa se brigati za to; če so to opustili je njihova stvar, pa tudi dokaz, da niso v tako slabem gmotnem položaju kakor njihovo uradništvo in da jim tedaj stari tarif donaja izdatne dohodke. Sedaj hočejo le šefi se odtegniti povišanju s sklicevanjem na nov tarif

ter slabo odmeritev stroškov pred vsem po višjem deželnem sodišču v Ljubljani. Temu se pa ne smejo čuditi. Nekaj je odvetnikov, ki se pri- tožujejo za svojo osebo radi prenizko odmerjenih stroškov, proti svojemu tovarišu pa zaradi previsoko odmerjenih stroškov. S takim postopanjem pa ne bodo nikoli dosegli povoljne odmere, marveč le nasprotno. Pri višjem deželnem sodišču se namreč stekajo vsi ti utoki in od tod slaba odmera in ne zaradi slabih plač sodnikov.

Gg. odvetniki se prav radi sklicujejo na to, da je marsikateri odvetniški uradnik boljše plačan, kakor samski deželnosodni svetnik, ki tudi tarna, da s svojo plačo, ki znaša 4.200 do 4600 K, ne more izhajati. Če ta kot samec s to plačo ne more shajati, kako pa bo potem izhajal odvetniški in notarski uradnik, ki ima ženo in par otrok, a še manjšo plačo. Ta bi moral tedaj analogno vsaj trikrat toliko zaslužiti, kakor oni zgoraj navedeni samec, da bi cela njegova obitelj se oblačila in obuvala. Dalje se pozabi tudi vpoštevati, da ima državni uradnik penzijo. On je stalen. Državno uradništvo ima dalje tudi dopuste v bolezni, ima svoje dobavne zaloge, kjer dobiva cenejše življenske predmete. Vsega tega pa naše privatno uradništvo nima. Če državni uradnik zboli, se mu ni treba bati, s čim bo živel v času bolezni, on vleče svojo celjo plačo naprej, jeli bolan en mesec ali pa celo leto. Če pa uradnik zboli in je 2 ali 3 dni doma, že povprašuje šef ostalo uradništvo, kdaj bo prišel v pisarno delat. Kateri je tedaj na boljšem, samski deželno sodni svetnik ali odvetniški in notarski uradnik? Gg. šefi upoštevajo, da nimajo penzije in da si morajo mesečno prihraniti za svojo starost, ker nimajo penzije. Kaj pa naj mi rečemo, ki niti toliko ne zaslužimo, da bi se oblačili in obuvali, a vendar nimamo nikake penzije, kakor oni. Če že en privatni uradnik toliko ne zasluži, da bi si mogel kaj prihraniti, na vsak način pa bi moral toliko zaslužiti na mesec, da bi pošteno živel, se oblačil in obuval. Če človek mesečno ne zasluži toliko s svojim delom, potem sploh ne vemo, za kaj delamo.

So pa tudi šefi — povdarjam pa, da ne vsi — ki se jim zdi slabo plačevanje svojega uradništva in izkoriščanje taistega najboljše sredstvo varčevanja. Ce pa ravno to rodi največje blagostanje, je vprašanje.

Sedaj pa pride še najlepše. Kakor že uvodomarečeno, so se naše plače sporazumno z šefi določevale le kot minimalne, nikoli ne kot maksimalne plače, vsled tega je imel prosto pot tako uradnik zahtevati višjo plačo od svojega šefa, ako je uvidel, da je to primerno dohodkom in njegovemu delu, kakor tudi šefu povišati svojemu uradniku-cu čez določene minimalne plače, ako je uvidel, da to zahteva delo urad-

nika ali pa vsakdanje življenje. Vsled tega se je našlo nekaj šefov v Sloveniji, ki so deloma na naš poziv, deloma prostovoljno sukcesivno upoštevali naraščajočo draginjo in povišali svojemu uradništvu plače, katere so dosegle do 1. februarja 1922 5000 K za prvo kategorijo, za drugo pa 2400 K itd. Sedaj se pa oni odvetniki, ki nimajo niti srca niti odprtih ušes za naš klic za povišanje plač hudujejo na svoje dobre kolege, češ, vi ste krivi, da zahteva uradništvo povišanje plač. To pa nikakor ni res, kajti, kakor že rečeno, smo mi povišanje plač zahtevali že 1. oktobra, dalje januarja in februarja, tako, da kdor je hotel slišati in naš klic upoštevati, ga je lahko upošteval. Tudi draginjo so šefi občutili, ampak občutijo jo le pri pisarniških izdatkih, nikoli je pa ne vidijo za dom, vsaj ne nasproti svojemu uradništvu. Žre in žre le pisarna, dom pa je postranska stvar. Mi smo k našemu posvetovanju 24. februarja 1922 na lep način in z lepim programom povabili šefe na posvetovanje, kjer bi se bili lahko dogovorili tako o pisarniških stvareh, kakor glede našega povišanja, a brez uspeha. Prišel je le en nemški odvetnik na zborovanje, vsi slovenski, pa so se demonstrativno ognili tega posvetovanja, misleč, dalje ko odlašamo, tem bolje. Mi pa vztrajamo pri naši zahtevi, da se nam 1. marca 1922 izplača 70% draginjskih doklad od naših plač iz junija 1921 odnosno v okroglem znesku za prvo kategorijo 6000 K in za drugo 3000 K. To povišanje teče od 1. februarja dalje.

Mi smo želeli mezdno gibanje s šefi spraviti na lep način v sklad, toda zaman. Vsled tega, če se ne bo dalo tega meznega gibanja drugače rešiti, bodo pač organizacije morale zopet poseči po drugem bolj učinkujočem sredstvu, kakor to delajo druge organizacije. Potem se pa ne smejo šefi pritožiti, da nastopamo kakor kakšni čevljarški vajenci, če vse našo opravičeno in pošteno prizadevanje za zboljšanje plač ne doseže željenega uspeha. Tudi ne smejo šefi misliti da je naše konceptno uradništvo tako neuko svojega posla, da ne ve, kaj posameznik zasluži ali kaj pisarna nese. To je vendar vsakemu uradniku na prosto dan, da si napiše, kaj je naredil in zaslužil celi mesec in če pisarnovodja zasluži 15.000 K in več na mesec, vendar lahko zahteva zase 6000 K kot plačo, odnosno kot plačo z draginjskimi dokladami vred. Kmet, ko prinese na trg, pravi: „Kaj je danes krona, danes je krajcar krona“. In tako tudi prodaja svoje pridelke, če boljše ne. Po tem ključu bi moral uradnik, ki je imel pred vojno mesečno 300 K, danes zaslužiti 15.000 K, če pa mora svoje potrebščine kriti po od kmeta stavljenem ključu, si pa nikakor ne more nabaviti življenjskih predmetov, z ono plačo, ki jo vleče. Kje naj vzame on velikansko razliko med draginjo in plačo? Vsak trezen in pametno misleči človek mora izprevideti, da so naše zahteve v primeri s silno draginjo res minimalne in da ne moremo, ako nočemo izpostaviti sebe in svoje družine največji bedi, odstopiti od njih niti za las. Pričakujemo, da bodo tudi naši šefi to uvideli in ugodili našim pravičnim in skromnim zahtevam.

V slučaju pa, da bo tudi ta naš zadnji apel nalezl na gluha ušesa, si pridržujemo pravico skrajnega sredstva v dosego svojih življenjskih zahtev. Odgovornost za ta korak pa pade na one, ki nas s svojo trdovratnostjo tirajo do tega.

* *

* *

Resolucije

sprejete na zborovanju odvetniških in notarskih uradnikov mariborskega okrožja v Mariboru, Stara pivarna, dne 24. februarja 1922.

I.

Pred nami stoje te-le uradno ugotovljene cene najpotrebnejših predmetov, ki so bajno različne od cen due 1. junija 1921. Samo par primerov:

junij 1921: februar 1922:

Živež:			
mleko	K 6	K 12	
jajca	2	10	
kruh beli	12	24	
žemlje	1	2	
mast	50	92	
meso	16	50	
sol	4	12	
sladkor	54	72	
slanina	48	90	
olje liter	60	96	
riž	20	36	
krompir kg	2	6	
ajdova moka	16	26	
bela moka	15	27	
moka za polento in krušna moka	8	20	
kava (slabše kvalitete)	80	140	
kavina primes	24	36	

kurivo:

drva metrski seženj	760	1440	
premog 100 kg	60	100	

stanovanje

iz dveh sob in kuhinje	70	300	
----------------------------------	----	-----	--

obleka!

blago za obleko, meter	250	1200	
do	500	1800	
par čevljev	500	1200	
krojaško delo za obleko	400	820	
moška obleka	2500	7000	
do	3500	9000	

i. t. d. i. t. d. i. t. d.

II.

Omenja se, da so vsled zadnjih obveznih sklepov veljale kot najnižje plače od 1. junija 1921 do 1. oktobra 1921 za koncipijente in pisarniške ravnatelje mesečno 3600 K, za strojepiske 1800 K, da so vsled sklepa na našem občnem zboru dne 1. okt. 1921 veljale plače za prvo kategorijo 4000 K, za drugo kategorijo 2000 K, da so vsled opozoritve v januarski številki „Odvetniške pisarne“ le nekateri gg. šefi svojemu uradništvu plače prostovoljno zvišali in sicer nekaterim strojepiskam na 2400 K, koncipijentom in ravnateljem na 4800 do 5000 K, torej tudi to ne izdatno, tako, da se ti maloštevilni poviški poizgubijo v horendno naraščajoči draginji.

Ugotavlja se, da so od zadnje regulactje plač dne 1. junija 1920 cene živilom in vsakdanjim potrebščinam tako katastrofalno poskočile, da so se iste za nekatere neizogibno potrebne predmete podvojile in celo potrojile, da se je od takrat blago za obleke in perilo za 3- do 4-kratne lanske cene podražilo, da je treba delo plačevati krojaštvu in čevljarstvu po zdatno zvišanih tarifih, kot so veljali lansko poletje, da se je zadnje poletje tudi stanovanje in kurjava silno podražila i. t. d.

Predvojni krajcar ne odtehta več današnje krone in oni, ki dobiva danes 4000 K oziroma 2000 K mesečne plače, slabše izhajaja, kot predvojni najnižji uradnik s plačo 40 K ali začetnica z 20 K. Takšni uslužbenci pa so bili redki.

Vkljub temu pa deluje naprej advokatura in notarijat po zastarelih tarifih in ne plačuje svojega uradništva izdelkom primerno, zlasti pa niso prejemki dandanes v nikaki razmeri več z izdatki vsled vedno naraščajoče draginje.

Ostajamo glede višine plač vkljub temu za sedaj na podlagi sporazuma od 1. junija 1920 tako, da iznaša plača za prvo kategorijo 3600 K, za drugo kategorijo 1800 K. Danes se torej ne gre za tako povišanje plač, temveč le za regulacijo prejemkov z ozirom na poslabšani kurz naše valute, vsled česar **zahtevamo** percentualno razliko zbog manjše vrednosti naše krone, odnosno vsled večje draginje od 1. junija 1921 naprej.

Ne da bi ovirali ali prejudicirali pogajanja in izdelovanje tozadevnih načrtov od strani strokovnih organizacij ter Delavske zbornice za bodoče stalne plače, ter premikajočo se draginjsko doklado

zahtevamo

s 1. marcom 1922 izplačilo mesečnih minimalnih prejemkov za koncipijente in pisarniške ravnatelje 6000 K, stojepisne 3000 K, za ostalo uradništvo tem številkam sorazmerno višje plače kot dosedaj, brepogojno ne glede na zvišeni tarif.

III.

Numerus clausus pri advokaturi se ima izvesti, kakor se je svoj čas izvedel pri notarijatu.

Nepriustranska statistika to zahteva:

Na ozemlju, katero tvori sedanjo Slovenijo, gibal se je naš stan od leta 1907 do 1. novembra 1921 takole:

Notarijat:	Leta 1907	36	pisarn
	„ 1916	45	„
	„ 1921	57	„
Advokatura:	„ 1907	53	„
	„ 1907	133	„
	„ 1921	179	„

Tekom 15 let se je torej na novo otvorilo 126 odvetniških pisarn, tako, da štejemo v tem kratkem času skoro trikrat toliko pisarn, kot pred 15 leti.

Teritorij, na katerem uradujejo te pisarne, kakor tudi razmere, so ostale z malimi izjemami iste, kot pred 15 leti. Čaka pa še po uradnem izvestju z dne 1. nov. 1921 na otvoritev novih pisarn, 56 odvetniških in 15 notarskih kandidatov.

Naravno je, da ne more v tem zakonitem roku (največ 7 let) umreti ali pa zatvoriti svojih pisarn (in tega mi gotovo ne želimo) toliko odvetnikov in notarjev, da bi zamogli otvoriti vsi po vrsti čakajoči kandidati svoje pisarne, ne da bi bilo s tem prekoračeno že itak preveliko število odvetniških in notarskih pisarn.

Ako otvori teh 71 odvetniških in notarskih kandidatov svoje pisarne — in to pravico imajo — naraste število pisarn v Sloveniji na 307, naproti pisarnam iz leta 1907 v številka 89, ako upoštevamo le 250 odvetniških in notarskih pisarn v Sloveniji, ki šteje nekaj nad 1 milijon prebivalcev, pride na 4000 prebivalcev že 1 juridična pisarna, čeravno so tu všteti otroci in žene, ki nimajo velikih pravn.

Ako se noče povsem ugonobiti notarijata, ako se hoče obvarovati odvetniškim in notarskim pisarnam eksistenco, primeren ugled in značaj delovnega javnega urada (ki šteje poleg šefa vsaj še enega izvežbanega uradnika in 2 strojepiski), je nujna potreba, da odvetniške in notarske zbornice ter pokrajinska vlada nemudoma prouče tozadevno vprašanje, zlasti ugotovijo po sodnih spisih in na drug način tozadevne lokalne potrebe ter izposlušajo potrebno uredbo oziroma zakon za numerus clausus glede advokature ter se naj že nastanjenim odvetnikom in že vpisanim kandidatom varuje pridobljene pravice.

IV.

Sedaj veljavni odvetniški in notarski tarif naj se nemudoma spremeni v dinarsko valuto in sicer v celoti po sedanjih kronskih nastavkih.

V.

V zemljiški knjigi se lahko vsakdo prepriča, da se prodaja danes hiše in posestva za en do dva milijona kron, koje nepremičnine je bilo še pred nedavnim časom dobiti za 30.000 do 40.000 K. Ako se nadalje vpošteva, da se je s tarifi reguliralo zaslužek izdelkov raznih obrtnikov ter postavilo nečuvveno visoke cene živilom in blagu sploh, ni uvideti upravičenega razloga, zakaj bi ravno odvetniške in notarske pisarne morale delati pod polovičnimi tarifi ter tlačniti in služiti z duševnimi izdelki onim, ki so kurz današnje valute prav razumeli ter temu primerno zvišali cene ročnim izdelkom, cene blagu, nepremičninam itd. ter ostajajo neglede na kurz valute in vladajočo draginjo v zadostnem blagostanju, medtem, ko gre osebe odvetniških in notarskih pisarn in advokatura ter notarijat sam kot tak sigurnemu propadu naproti.

Od ustroja odvetniških in notarskih pisarn je odvisno, ali naj bode v istih nameščeno stalno kvalificirano uradništvo, ki se ga bo kot takega smatralo in plačevalo, ali pa naj ostanejo tudi v bodoče te pisarne le učilnice za mladi naraščaj, ki po izvežbanju prestopi v drug stan ter ostanejo šefi v starosti često osamljeni in se imajo na stara leta — kakor to kažejo številni vzgledi — bojevati celo s pomanjkanjem.

VI.

Vsled ravno došlega pismenega obvestila društva odvetniških in notarskih uradnikov v Celju. se isto tem resolucijam v polnem obsegu pridružuje, vsled česar se predležeči sklepi raztezajo na mariborsko in celjsko okrožje odvetniških in notarskih pisarn.

Društveno vodstvo in sorodne organizacije se naproša, da ukrenejo vse potrebne korake pri gg. odvetnikih in notarjih, pri Odvetniški in Notarski ter Delavski zbornici, pri pokrajinski vladi v Ljubljani in pri pravosodnem ministrstvu v Beogradu, da se te resolucije vpoštevajo in izvedejo.

Za društveno vodstvo in v imenu predsedništva zborovanja:

Dragotin Gilčvert, Franjo Moškon, Josip Cilenšek,
predsednik. blagajnik. tajnik.

Otvoritev Delavske zbornice za Slovenijo.

V Ljubljani, 8. januarja 1922

Danes ob 14. uri se je vršila v dvorani ljubljanskega mestnega magistrata prva seja Delavske zbornice za Slovenijo z dnevnim redom:

1. Otvoritev zbornice po zastopniku pokrajinske uprave.
2. Volitev predsednika.
3. Volitev predstavnikov strok.

Ta otvoritvena seja je torej imela predvsem nalogo, da si izvoli predsednika ter konstituirala izvrševalni odbor, ki ima izvršiti vsa pripravljala dela za definitivno zbornico. Prva naloga te prehodne zbornice bode, da izdela sebi ustavo t. j. sestavi zbornični statut, naloži kataster, sestavi volilni red in tako ustvari podlago za bodoče volitve. Takoj pa se bode imela ta delavska zbornica lotiti tudi prave njene naloge, začrtane ji v uredbi o delavskih zbornicah št. 257 (Uradni list št. 99 ex 21) vsaj v toliko, da bode koj ob pričetku zbirala material in statistične podatke kot podlago za uspešno delovanje definitivne zbornice ter da boče po možnosti že sedaj stavila pokrajinski vladi in zakonodajstvu svoje nasvete in predloge tam, kjer je potrebno proučevanje najprvo od strani vlade, predno se začne meritorično razpravljanje v plenumu te zbornice in konečno glasovanje o dotičnih konkretnih predlogih.

Veliko zanimanje je vladalo za to prepotrebno ustanovo, ki pomeni za delavske stanove — manualnih in duševnih delavcev — neprecenljivo pridobitev. Ta zaželjena korporacija naj bi tvorila skupni forum, raz koga naj bi se — vzvišeno nad strankami — razpravljalo in proučevalo interese posameznih delavskih strok ter odločalo o njenih koristih strogo objektivno, ne oziraje se na politično pripadnost poedincev.

Že pred določeno uro začela se je dvorana polniti po delegatih imenovanih od ministrstva za socialno politiko.

Med prvimi je bilo videti zastopnike privatnih nameščencev, ki so zavzeli prostore na desnici. Za tem so prišli v dvorano zastopniki delavstva, med njimi soc. demokratična večina, broječa 26 članov, z rdečimi znaki v gumbnicah, ki je zasedla prostore na levici in v sredini.

Od 50 imenovanih delegatov se je otvoritve udeležilo 47, 2 člana sta manjkala, enemu pa se vabilo vkljub ponovni pošiljati ni moglo vročiti.

Tudi galerija se je napolnila in pogled na okusno opremljeno dvorano z v amfiteatralični legi zasedenimi sedeži je nudil dokaj raznobarno sliko.

Točno ob 14. uri je dospel pokrajinski namestnik gospod Ivan Hribar, katerega je sprejel načelnik oddelka za socialno politiko v Ljubljani g. Adolf Ribnikar. Nadalje sta otvoritvi prisostvovala višji inšpektor rada v ministrstvu za socialno politiko g. inženir Stebi kot zastopnik centralne vlade ter nadkomisar g. dr. Anton Mrak, ki je določen za vladnega zastopnika pri sejah Delavske zbornice.

Govor g. pokrajinskega namestnika.

Sejo Delavske zbornice je otvoril pokrajinski namestnik g. Ivan Hribar, ki je v vznešenem nagovoru pozdravil člane prve Delavske zbornice za Slovenijo ter je v temeljnih besedah razvil program te zbornice.

„Na prvi seji delavske zbornice ste se, kakor vidim, sestali skoro polnoštevilno. Imam čast pozdraviti Vas v imenu bolnega ministra za socialno politiko dr. Žerjava, ki me je s posebnim brzojavom naprosil otvoriti to zbornico in ji sporočiti njegov pozdrav. Gospodje! Želim, da bi kmalu ozdravil ter svoje moči v polni meri posvetil z vso svojo močjo delu svojega resorta.

Z otvoritvijo te zbornice je jasno razvidno napredovanje v socialnem razvoju družbe. Ta razvoj ni mogel izostati. Videlo se je, da se mora socialnim vprašanjem posvetiti večjo pažnjo, kakor dosedaj. Predvsem moram povdarjati, da so prišli do tega prepričanja šele tedaj, ko se je spoznala važnost dela. **Delo je bilo od nekdanj ona os, okoli katere se je vrtelo in bilo odvisno od nje blagostanje države.**

Dokler ni prišlo do tega prepričanja, da je delo prvi pogoj za narodno gospodarstvo in narodni napredek, se delavstva in s tem tudi dela ni vpoštevalo v v primerni meri, Danes se smatra delavstvo in delo kot važen faktor v ustroju države. Zlasti Slovenci so bili nekdanj posebno pridni, dandanes je tudi pri njih opaziti povojne nasledke.

Gospod namestnik omenja, da je naše ozemlje od narave tako obdarjeno in v naši zemlji nakopičenega toliko bogastva, da lahko preživimo še enkrat toliko prebivalcev, kot nas je. V nadaljevanju omenja, da se razvoj dogodkov ne sme prenegliti, čeravno zahtevajo gotovi elementi, da bi se ta razvoj v hitrejšem tempu razvijal.

V naslednjem omenja nekatere naloge, ki so poverjene Delavski zbornici. § 2 uredbe o Delavski zbornici določa, da bo imela zbornica nalogo, dati svoje mnenje o zakonskih načrtih in naredbah, s katerimi se urejajo razmere med delavci in da sporoči zakonodajalcu naziranje o stvareh, ki se tičejo delavstva.

Nadalje ima Delavska zbornica po naredbi pravico, da izrazi mišljenje pri ustanavljanju javnih zavodov za pospeševanje obrti, industrije, prometa, trgovine, rudarstva in kmetijstva, v kolikor se tiče delavskega vprašanja. S tem stopi Delavska zbornica v kolo z obrtniki in drugimi zbornicami. Utemeljeno mišljenje se bode moralo pri zakonodaji upoštevati.

To je velik napredek. Doslej so vsi oni faktorji odločevali v teh vprašanjih samostalno. Danes, ko je ustanovljena Delavska zbornica, ima le ta pravico vplivati in svetovati.

Ena najvažnejših nalog Delavske zbornice je ta, da ji je poverjena naloga sklepanja kolektivnih pogojev in reševanja sporov med delodajalci in delavci.

Mnogo težkoč je imela dosedaj pokrajinska uprava z reševanjem teh vprašanj.

Nočem več omenjati vseh nalog, ki jih ima rešiti ta zbornica, ki se je danes zbrala. Apeliram pa s posebnim povdarkom na to, da bi zbornica delovala v smislu državotvornosti, ker mora biti vsakemu jasno, da je ta država, ki je bila vstvarjena s pomočjo vseh, voljna dati delavstvu to, kar mu gre.

V prejšnji državi, ki je stremila za tem, da izrablja bogastvo, ki je bilo nakopičeno v naši zemlji v to, da prenese blagostanje naših pokrajin v nemške kraje in s tem uniči delo slovenskih rok, je bilo nemogoče, da se ustvari socialna pravičnost. Danes, ko imamo lastno državo, smemo biti prepričani, da bodo, kakor to jaz tudi od Vas pričakujem, odpadli vsi tisti pogoji, ki so nas zapostavljali ne samo v narodnem oziru, ampak tudi v socialnem.

Danes imamo takorekoč ustanovno Delavsko zbornico. Vam je dana prilika, da s svojim delom ustvarite pogoje, da pridemo do definitivne Delavske zbornice. Na Vas leži, da vstvarite ne samo poslovnik, ampak tudi volilni red za zbornico, ki bo veljala kot definitivna zbornica onih, katerih interese zastopate. Kakor je bila konstituanta, tako ste Vi danes oni forum, ki bo dal temelje bodoči zbornici.

Pozivljam Vas, da delujete s svojim delom za konsolidacijo države in Vas zagotavljam, da Vas bo v tem delu pokrajinska uprava vedno podpirala, ker vemo, da nismo samo bratje po rodu in jeziku, ampak bratje po delu. V tem imenu Vas pozdravljam.“

Programatične izjave klubovih načelnikov.

Kot prvi poda izjavo načelnik kluba za v Strokovni komisiji za Slovenijo zedinjene člane social-demokrat g. Čelesnik:

„Cenjena zbornica! V imenu kluba v strokovni komisiji za Slovenijo zedinjenih članov te zbornice podajam naslednjo izjavo: Z ustanovitvijo Delavske zbornice za Slovenijo je dobilo delavstvo in uslužbenstvo sploh forum za zastopanje svojih pravic, ki ga je zahtevalo že leta in leta. Ni popolna ta ustanova, pač pa je s to zbornico podana prilika, da delavstvo zastopa potom nje interese svojih mandatov v vseh panogah službenega, meznega in vobče socialnega razmerja. Prva naloga te zbornice bo da izdela opravilnik in naloži kataster ter pripravi volitev, zaradi tega bo prvo delo te zbornice posvečeno organizatoričnemu delu zavoda. V drugi vrsti pa bode prevzela zbornica takoj tudi svojo pravo misljo kot pospeševaljica interesov meznega delavstva in podajala mnenje k socialni zakonodaji, posredovala v službenih in meznih sporih, pospeševala socialno zakonodajo, delavsko varstvo in zaščito delavske dece, zdravstvo, stanovanjsko vprašanje in prehrano. Klub obenem protestira proti ukinitvi mednarodno ugotovljenega 8-urnega delavnika, proti nepopolni izvedbi socialnega zavarovanja, v katerem ni zapopadena cela vrsta meznih delavcev in delavk proti samo delnemu in popolnoma nedostatnemu zavarovanju, proti nekvalificiranemu poslabšanju delojemalskega zastopstva v bolniškem zavarovanju, kakor tudi proti vobče neutemeljenemu zastopstvu vseh socialno-zavarovalnih zavodih, ki bi jih morali upravljati izključno interesenti delojemalci ob primernem nadzorstvu državne oblasti. Razredno stališče kluba je oporišče našega dela. Vkljub temu pa izjavljamo, da želimo sporazumno sodelovanje vseh tu zastopanih organizacij in kategorij ročnih in duševnih delavcev, zlasti pri delu v odsekih. V tem smislu pozdravljamo ustanovitev Delavske zbornice za Slovenijo ter njene člane, od katerih pričakujemo, da bodo posvetili vse svoje moči koristim delavstva in nameščencev.“

Nato poda načelnik kluba „Zasebnega uradništva“ g. Evgen Lovšin sledečo izjavo:

„Klub Zasebnih nameščencev“ stoji pri svojem bodočem delu v Delavski zbornici na **stališču nadstrankarstva**, kar znači, da dopušča svojim članom pripadnost h katerikoli politični stranki. Namen njegov je v zbornici, da brani koristi privatnega nameščenstva v izmeri, ki mu jo dopušča zakon, oziroma bodo še dopuščali bodoči zakoni. Stališče kluba napram večini delavske zbornice, sestavljen po večini iz zastopnikov ročnega delavstva, je sledeče: Klub bo podpiral delavni program večine, ki ga more zadnja izvršiti v okvirju Delavske zbornice in ki ima po tozadavnem zakonu svojo podlago do takrat, dokler bo klub našel pri večini isto podporo in v vseh točkah, ki se z interesi in stremljenji privatnega nameščenstva ne križajo.

Delavni program kluba privatnih nameščencev obsega sledeče glavne točke:

1. Delovanje na organizaciji Delavske zbornice,
2. ureditev službenega razmerja med privatnim nameščencem in podjetnikom. Semkaj spadajo v prvi vrsti važne točke kakor:

- a) delavni čas,
- b) ureditev prejemkov, napredovanja in premikajoča draginjska doklada. Porsonalne komisije.
- c) regulacija obojestranske odpovedi službe,
- d) existenčni minimum (osobito za novo sprejete moči).

Vse te točke spadajo pod veliko rubriko službene pragmatike, ki jo bo treba za posamezne stroke razmeram in razvoju primerno po večini šele vstvarjati ali vsaj dopolniti.

3. Obdavčenje privatnega nameščenstva,

4. Socialno zavarovanje.

Semkaj spadajo za nas nerešena vprašanja, ki pa tvorijo za nas neprecenljivo vrednost, kakor:

- a) Starostno zavarovanje,
- b) bolniško, invalidno, brezposelno. zoper nezgode itd.,
- c) počitniške kolonije, skrb za dijake-sinove uradnikov itd.

5. izbojevanje obveznega organiziranja privatnega nameščenstva.

6. pospeševanje izobrazbe,

7. Gospodarske institucije.

Posebno važna je rešitev iz dolgov, ustanovitev kreditnih zavodov in hranilnic, ureditev konsumnih in drugih zadrug.

8. Stanovanjsko vprašanje:

financiranje stavb, zadrug, zidanje hiš, znižanje vozniških tarif v okolici mest.

Zahteva po posebni zbornici privatnih nameščencev ali vsaj

10. ustanovitev posvetovalnega zbora uradništva pri ministrstvu za socialno politiko.

Te točke, tukaj na kratko skicirane, smatra klub kot dolžnost za nadaljno svoje bližnje programatično delo prav posebno važne. Kakor bo podpiral mnoge potrebne zahteve večine, tako želi podpore od vseh onih, ki uvidijo oziroma bodo še le uvideli potrebo skupnega dela in napora proti samovolji in nepremišljenosti podjetnika.

Končno izražamo željo, da se da uradništvu javnopravnega značaja priložnost, udeleževati se v socialni zakonodaji na isti način, kakor se je to zgodilo pri delavstvu in privatnem nameščenstvu.“

Kot tretji poda izjavo za NSS g. Alojz Treiber, na kar se preide k volitvam.

Volitve: Na predlog g. Treiber prekine g. pokrajinski namestnik sejo za 10 minut.

Po odmoru se izvrši volitev predsednika s tajnim glasovanjem. Ker so trije člani manjkali, oddanih je bilo 47 glasov. Od teh je bilo oddanih za g. Čobal 26, za g. Lovšina 10, ostalih 11 glasovnic je bilo praznih. G. pokrajinski namestnik konstatira, da je g. Melhior Čobal, zastopnik rudarske Unije, izvoljen predsednikom zbornice in ga pozove, da prevzame predsedstvo.

Pred predajo predsedstva sporoči g. pokrajinski namestnik zbornici, da bode novo izvoljenemu predsedniku izročeni 9100 dinarjev, katera svota se je nabrala v smislu proračuna za Delavsko zbornico. Proračun znaša mesečno Din. 1300.— in teče od mesca junija 1921 dalje.

G. Čobal prevzame predsedstvo, imenuje zapisnikarjem g. Čelesnika, ter mu predloži pisan nagovor, kojega slednji prečita.

Nato preide na tretjo točko dnevnega reda: Volitev 10 načelnikov za posamezne stroke, ki tvorijo izvrševalni odbor.

G. Čelesnik (soc. demokrat) predlaga glasovanje en blok ter začne čitati listo socialnih demokratov. Temu se klub zasebnih uradnikov protivi, ker bi so na ta način vršile volitve javno proti jasnim določbam min. naredbe in bi se nam na ta način vsililo enostransko listo soc. demokratičnega kluba.

Nato se vname daljša debata:

G. Lovšin zahteva za zasebne nameščence najmanj 2 predstavnika, ker štejejo zasebni nameščenci nad 12.000 organiziranih članov, kojim pa je prišteti še znatno število neorganiziranih nameščencev.

Pogajanja med soc. demokratično večino in zastopniki NSS so slednjim donesla enega predstavnika, vsled česar je pridobila soc. dem. večina pri naslednjih volitvah nadaljne tri glasove.

Predlog soc. demokrata g. Čelesnika, da se voli vseh 10 predstavnikov en blok, je prodir z 29 glasovi.

Zahtevo privatnih nameščencev po svojem lastnem zastopstvu v izvršilni odbor, je socialistična večina gladko odbila ter mu vkljub vsem ugovorom od strani 10 delegatov zasebnega uradništva kratkomalo oktroirala soc. demokratičnega zastopnika v osebi g. Čelesnika, ki je obenem načelnik soc. demokratičnega kluba.

Na to je dobila soc. demokratična lista 29 glasov 17 glasovnic pa je bilo praznih.

V izvršilni odbor so vsled takega terorističnega sistema prišli kot predstavniki posameznih strok: Za železničarje Lapuh iz Maribora, za rudarje Krušič iz Trbovelj za kovinarje Jeran iz Jesenic, za lesno in stavbeno stroko Andrej Brađaška, Ljubljana, za usnarje in čevljarje Jagodič iz Ljubljane, za živilsko stroko Leskošek iz Celja, za oblačilno industrijo Pečnik iz Ljubljane, za predilno stroko Bizjak iz Litije, za grafično delavstvo Družovič iz Maribora in za zasebne nameščence Rado Čelesnik iz Ljubljane.

Po izvršenih volitvah je v imenu kluba zasebnih nameščencev g. Evgen Lovšin, bančni uradnik, podal oster protest proti načinu izvedenih volitev. Povdarjal je, da nad 12.000 organiziranih zasebnih uradnikov nima njim primerne zastopstva v zbornici, da so se pravice manjšin od soc. demokrat. večine kratkomalo v tla poteptale. Zavrnil je tudi nekvalifikovan očitek nekega soc. demokratičnega govornika, da gre privatnim nameščencem za „Mandatfängerei“, ker bi se ta očitek prav lahko v obraz zalučal ravno soc. dem. večini, ki je izvedla na celi črti majorizacijo ter dokaj številni manjšini sploh ne dovoli zastopstva.

Izvrševalni odbor je konečno določil za člane „Delavske zbornice“ in njih udeležbo odškodnino in sicer železnica II. razred, dnevnic 50 dinarjev in prenočnina 20 D za vsacega člana.

Na to je predsednik sejo zaključil.

V orientacijo samo nekaj pripomb:

Za delavca ali nameščenca v smislu uredbe o delavskih zbornicah z dne 21. 5. 1921 št. 257 je smatrati vsakogar brez razlike spola, ki daje na temelju delovnega, službenega ali učnega razmerja svojo umstveno ali telesno moč v najem, razen oseb, katerih poklic je javnopravne značaja.

Nedvomno je torej, da spada v Delavsko zbor-

nico tudi uradništvo obojega spola po odvetniških in notarskih pisarnah. Vsled tega je ministrstvo poleg drugih kategorij privatnih nameščencev, tudi za kategorijo odvetniškega in notarskega uradništva imenovalo enega člana v delavsko zbornico.

S tem pa je povod, da se vsak tovariš-ica temeljito bavi s to novo institucijo, da preštudira nje dobre in slabe strani.

To pa je tembolj potrebno, ker imamo tudi materijalne dolžnosti napram tej zbornici.

Zbornici je predvsem potreben lokal in oprema. Stalen tajnik s plačo, izvoljen izven kroga zborničnih poslancev ter pravniško kvalifikacijo. Nadalje pisarniško osebje zbornice. Tudi je kriti stroške pripotovanj zborničnih poslancev k sejam, stroške potovanj članov v odsekih raznih strok v študijske svrhe itd. Vsi ti izdatki ne bodo majhni.

Za kritje teh stroškov pa razpisuje zbornica po sklepu skupščine in z odobritvijo ministrstva za socialno politiko v smislu § 21 gornje Uredbe doklado na vse osebe, ki spadajo v področje Delavskih zbornic. Res je sicer, da ta člen govori tudi o stalni letni subvenciji, katero naj dobivajo zbornice od države, a ta subvencija ali pa vsaj višina iste, bode kajpada odvisna od finančnega proračuna in finančnega stanja države.

V § 26 gornje Uredbe je izrecno povedano, da začasne zbornice ne razpisujejo doklade po § 21, nego pokrivajo svoje stroške iz državne subvencije.

Pri otvoritveni seji pa smo slišali, da je ta subvencija za sedaj ukinjena in da bo zbornica morala sama poskrbeti za kritje svojih stroškov.

Onim delavcem in nameščencem, ki spadajo v področje Delavske zbornice že iz tega materijalnega razloga ne more biti vseeno, kdo opravlja zbornično premoženje, kako se gospodari z zaupanim denarjem, kdo in kam se potuje na naš račun, katere posameznih strok so deležne posebnega strokovnega proučevanja od strani odsekov, kdo in v kaki meri nam nalaga davčno breme za te zbornice itd.

Važno je torej razmišljati, kdo je predsednik, kaka je razdelitev predstavnikov posameznih strok v izvrševalni odbor, kdo in iz kakih strokovnih skupin so izbrani člani Delavske zbornice.

Nikakor ne gre, da bi tako eminentno važna korporacija, kot je Delavska zbornica, služila v ojačenje kake stranke, da bi se s pomočjo te institucije krepilo strankarske interese, ter zapostavilo načelo stroge objektivnosti in strokovnega zastopstva interesov vseh članov zborničnega omrežja neglede na njih strankarsko pripadnost.

Izvršene volitve so zasebnemu uradništvu žal omajale vero v uspešno delovanje te zbornice, ker so nam odvzele vpotrebno zaupanje v zbornično odstvo.

Pred volitvijo je klub zasebnih nameščencev (broječ 10 delegatov zasebnih nameščencev) podal programatično izjavo nadstrankarske vsebine.

Z ozirom na to, da so ti delegati imenovani iz predlogov stanovskih organizacij privatnih nameščencev in da je v te organizacije **včlanjeno članstvo raznih političnih strank**, niso se mogli ti delegati **strankarsko opredeliti v zbornici.**

Vsled tega za ta klub tudi ne veljajo ona načela, ki so menda vodila k pogajanju kluba soc. dem. in NSS.

Člen 6 gornje naredbe predpisuje, da se glasuje z listki tajno **po proporcijem sistemu.**

Soc. demokratska večina je to zak. določbo s silo poteptala, ker pri glasovanju ni varovala načela tajnosti in je poročni sistem zavrgla s tem, da je — v svesti si svoje premoči — glasovala za en blok volitev, ter s tem onemogočila manjšinam, da bi postavile lastne kandidate v izmeri upanja na izvolitev po poročnem sistemu.

Neglede na strankarske klube bilo je poročni sistem uveljavljati najmanj pri volitvi predstavnikov kategorije delavcev posebej in kategorije privatnih nameščencev posebej.

Že gornja uredba deli ti dve glavni kategoriji v dva dela ter predpisuje delavstvu 40 članov, nameščencem pa 10.

Po poročnem sistemu so imeli privatni nameščenci torej dobiti 2 predstavnika iz lastne liste, 8 predstavnikov in predsednik pa je imelo odpasti na onih 40 članov delavske kategorije in te mandate so si lahko med seboj porazdelili po strankinih skupinah, ako soc. demokratična večina tudi v tej strokovni zbornici višje cení strankarsko pripadnost, kakor pa objektivno zastopstvo posameznih strokovnih kategorij.

Jaz podčrtam to-le suho dejstvo:

Delavska zbornica v Ljubljani sestoji iz članov

A: Delavci 39

B: Zasebni uradniki 11

skupaj 50

V kategorijo B: Zasebni uradniki (nameščenci) so bili imenovani XV. Železniški: 40. Gregorka Miroslav, žel. višji revident, Ljubljana, 41. Gomilšek Vladimir, železniški pristav, Ljubljana, XVI. Trgovski: 42. Urbančič Valentin, uradnik tvrdke Impex, Ljubljana, 43. Turk Filip, trgovski nastavljenec (Krisper) Ljubljana, XVII. Bančni (den. zavodov) 44. Lovšin Evgen, bančni uradnik, (Jadranska banka), Ljubljana, XVIII. Rudarski: 45. Volčanšek Franjo, poduradnik trboveljske premogokopne družbe Trbovlje, XIX. Zavarovalniški: 46. Čelešnik Rado, ekonom okrajne bolniške blagajne, Ljubljana, XX. Industrijski: 47. Čarčónja Ladislav, višji poslovodja, Ljubljana, XXI. Odvetniški in notarski: 48. Gilčvert Dragotin, pisarniški ravnatelj, Maribor, XXII. Novinarski: 49. Žagar Maks, urednik, Ljubljana, XXIII. Drugi nameščenci: 50. Zupan Ivan, užitninski uslužbenec, Ljubljana.

V klub zasebnega uradništva so prisopili in z nami glasovali vsi od št. 40 do 50 gori navedenih članov, razen pod št. 46 imenovanega socialdemokrata g. Rado Čelešnika ekonom okrajne bolniške blagajne v Ljubljani, in načelnika soc. demokratičnega kluba.

Naš klub šteje 10 delegatov, imenovanih za zasebno uradništvo.

Imel je torej naš 10 članov broječi klub pravico poročnim sistemom uveljavljati in pridobiti 2 predstavnika iz našega kluba v eksekutivo.

Mi smo pustili zastopnikom delavstva svobodno roko, da so si izbrali in izvolili predstavnike po lastni volji iz svoje stroke. Zato smo oddali prazne glasovnice. Isto bi bilo pričakovati od socialistične večine, to je od zastopnikov delavske kategorije, koji je bil itak zasiguran predsednik in 8 predstavnikov, torej absolutna večina.

Soc. demokratska večina pa nam je enega predstavnika naše stroke kratkomalo ugrabila ter s svojim nadomestila, drugega predstavnika pa nam je oktroirala v osebi g. Čelešnika, ki je glasom liste o imenovanju pod B še edini ostal od zastopnikov zasebnega uradništva v soc. demokratičnem taboru ter se je sam s pomočjo neupravičenih glasov delavskih ztpnikovsa

izvolil za predstavnika zasebnih nameščencev. Kak občutek mora imeti tak predstavnik, izvoljen z edino veljavnim lastnim glasom, proti volji 10 delegatov iz dotičnih kategorij in brez soglašanja nad 12.000 privatnih nameščencev?

Na papirju ima torej privatno uradništvo v zbornici svojega predstavnika, v resnici pa služi ta v glavnem zavarovalniški stroki in kot načelnik kluba socialdemokratične stranke. Vseh ostalih 10 strok zasebnih nameščencev pa je bilo od večine majorizirano ter je ostalo brez zastopstva v eksekutivnem odboru.

Soc. demokratični večini ne moremo zameriti, ako si je postavila predstavnika v osebi g. Rado Čelešnika kot njihovega klubovega načelnika in obenem načelnika za v strokovni komisiji za Slovenijo zedinjenih članov socialne demokracije.

To pa se ni smelo zgoditi v škodo in prikrajšanje zajamčenih pravic privatnih nameščencev. Slednjim je zakonito odločeno le 10 delegatov, ergo bi morali dobiti 2 mandata, delavskim poslancem pa je določenih 40 mest ter jim vsled tega pripade eo ipso, brez kakega boja, predsednik in 8 odbornikov, torej na celi črti absolutna večina.

Da je soc. demokratična večina uzurpirala tudi ona dva mandata, ki zakonito pripadajo zasebnim nameščencem, s tem je ista pokazala pravo barvo — lastno zrcalo za bodoče postopanje — prezrla je najprimitivnejše spoštovanje parlamentarnih običajev, odbila delavne sile priv. nameščencev ter bode morala pač sama nositi breme parlamentarne odgovornosti.

Kar se pa tiče uradništva po odvetniških in notarskih pisarnah, ostaja očitno slej ko prej nujna potreba, da si isto izvojuje lastno zbornico, v kojoj bodo poslani naši tovariši-ce, ki bodo neglede na strankarsko pripadnost, zamogli na podlagi strokovne izobrazbe in praktičnih izkušenj zastopati specijelno naš sloj ter nam izvojevati vse one pravice, kojih nam lajki izvojevati ne morejo, ker jim je naš pisarniški ustroj in naše hotenje nepoznano.

Dragotin Gilčvert, delegat Del. zbornice za odvetniško in notarsko uradništvo.

Listnica uredništva.

Pred izdajo lista smo zvedeli, da ima naše mezdno gibanje dosedaj vsaj delni uspeh. Oni šefi, ki so plačevali prvi kategoriji 5000 K in drugi kategoriji 2000 K do 2400 K, so sedaj plače zvišali na 5.800 K prvi kategoriji in drugi kategoriji na 2400 K do 2600 K. Nekateri šefi pa I. kategoriji od 4000 K na 5000 K in II. kategoriji od 2000 K na 2400 K. Upamo pa, da bodo tudi še ostali šefi pri izplačevanju plač 1. aprila 1922 zvišali plače in ugodili v polnem obsegu naši zahtevi.

Pri izdaji noveletne številke vrnila se je pomota in sicer obsega noveletna številka od januarja I. in II. številko leta 1922. Ker so se stroški izdaje našega glasila pri vsaki številki vsled povišanja cen v tiskarni zvišali za okroglo 400 K, prosimo vse naročnike, da nam naročnino poravnajo. One uradnike in uradnice, ki na naše glasilo še niso naročeni, pa prosimo, da se na istega takoj naroče.

Razširjajte naše glasilo in nabirajte prispevke za tiskovni sklad!

* *

*

RAZNO.

Trst. Na poziv pisarniškega ravnatelja tovariša Josipa Šorna, so sklenili odvetniški uradniki in uradnice v Trstu: 1. da si naroče društveno glasilo „Odvetniška pisarna“ ter so vposlali uredništvu 20 tozadevnih prijav. Tudi so izrazili željo, da zamorejo razpravljati v tem strokovnem glasilu o stanovskih zadevah v Trstu. 2. nameravajo v Trstu osnovati lastno društvo. Do oblastvene odobritve pravil pa ustanovijo „klub“, ki stopi v stik z vsemi sorodnimi organizacijami ter prouči stanovsko gibanje in postavi trde temelje za razvoj stanovske organizacije našega stanu v Trstu.

Himen. Na Prevaljah se je poročila gdč. Mimica Terček, notarska uradnica, z železniškim uradnikom g. Obreza. Vneti članici našega društva in naročnici našega glasila naše iskrene čestitke.

Vprašalna škrinjica. Odškodnina za zamudo časa na komisijah izven uradnih ur:

Vprašanje: Sem starejši pisarniški ravnatelj na deželi ter me šef večkrat pošilja v mesto k I. narokom in ob tej priliki navadno oskrbim tudi druge pisarniške poizvedbe. Ker se peljem tje in nazaj po železnici, ne morem zaračunati kakih pristojbin za pešpot ali voz. Za cel dan mi izplača šef golo dijeto v znesku K 60.— in s tem bi moral izhajati cel dan. Ob takih prilikah odhajam od doma včasih že ob 5. uri zjutraj ter se vracam zvečer ob 10. uri. Zamudo za ves ta čas zaračuni šef strankam, jaz pa ne dobim nikake odškodnine za moj prosti čas.

Odgovor: Društvo je doseglo že leta 1919 podpis in obvezen dogovor z zastopniki gg. odvetnikov in notarjev, da je brezplačno delo izvenuradnih ur

izključeno. Neglede na ta dogovor pa je logično in v smislu zakonitih določil in čuta pravičnosti, da tiče uradniku tarifarična odškodnina za oni čas, ki ga je zamudil na komisiji v prid pisarne v izvenuradnih urah.

Ako ste bili odsotni od doma izven urada po uradnih opravkih od 5. ure zjutraj do 10. ure zvečer. Vam tiče tarifarna odškodnina od 5.—8., 12.—2. in od 5.—10. zamuda časa med uradnimi urami od 8.—12. in in od 2.—5. pa tiče šefu.

Vi pravite, da je Vaš šef stranki zaračunal zamudo časa za ves čas od 7. ure zjutraj do 10. zvečer in Vam v to ime ni ničesar izplačal. Ako je to res, imati Vi terjati od šefa postavne tarifarične nastavke za zgoraj označeni čas, ali pa mora šef te zneske vrniti stranki, ako si jih je dal izplačati. Sam si teh zneskov ne sme pridržati, ker se te zamude ni osebno udeležil, sicer je to casus belli za disciplinarno preiskavo.

Samo pri prvem naroku (ker se gre čez 100.000 K) ste pisarni zaslužili dotični dan brez morebitnih drugih poizvedb K 1000.— Od te svote vam tiče dijeta K 60.—, železnica III. razred in odškodnina za zgubljeni prosti čas po tarifu. Ako Vam teh stroškov šef ne povrne, naj pa vdrugič substituirata kakega kolego na sedežu okrožne sodnije, dotičnemu pa bode moral plačati za I. narok celih tarifaričnih K 1000.—

Da se od 5. ure zjutraj do 10. ure zvečer ne morete preživljati z postavno dijeto K 60.—, je pri sedanji draginji vsakemu razumljivo. Odškodnina za zamudo prostega časa naj Vam tvori priboljšek, da bode opoldne zadosten „ručak“ in popoldne „nešto za meze“.

Zdravil

Društveno vodstvo.

Imenik notarjev v Sloveniji.

Brežice:	Kranj:	Lož:
Dr. Bartol Anton	Šlamberger Anton	Poznik Viktor
Brdo:	Kranjska gora:	Marenberg:
Rahne Janko	Dr. Grašič Ivan	Kolšek Avgust
Celje:	Krško:	Maribor:
Baš Lovro	Završnik Hubert	Dr. Barle Josip
Detiček Juro	Kozje:	Korber Mihael
Cirknica:	Golob Otmar	Dr. Firbas Fran
Kenda Josip	Laško:	Ašič Ivan (imenovan za Ljutomer)
Črnomelj:	Drukar Avgust	Melika:
Dr. Krisper Fran	Litija:	Bakovnik Ivo
Doljna Lendava:	Dr. Krevl Josip	Mokronog:
Kramer Rudolf	Ljubljana:	Demšar Gregor
Gornji grad	Dr. Schmidinger Karol	Murska Sobota:
Košenina Fran	Hudovernik Aleksander	Koder Anton
Kamnik:	Hafner Mate	Križan Ferdinand
Dr. Horvat Fran	Dr. Kuhar Andrej	Novomesto:
Konjice:	Gale Anton	Bleiweis Karol
Jereb Rado	Ljutomer:	Ormož:
Kočevje:	Masnak Fran, notarski namestnik	Dr. Strafela Fran
Dr. Maurer Vilko	Logatec:	Prevalje:
Kostanjevica:	Fran Tavzes	Dr. Senčar Dušan
Rohrman Josip		